DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA ROLNICTWA

Warszawa, 30 lipca 1951 | Nr 12 | Poz. 66—77

TREŚĆ:

66

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA

w sprawie utworzenia w niektórych Liceach Rolniczych działów korespondencyjnego kształcenia rolniczego.

z dnia 15 czerwca 1951 r.

(Nr KKD-3-21/51)

Na podstawie art. 2, ust. 1, dekretu z dnia 26 października 1950 r. o szkolnictwie rolniczym (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 441) zarządzam, co następuje:

1. Uruchomia się działy korespondencyjnego kształcenia rolniczego w liceach rolniczych w:

1. Państwowym Liceum Hodowlanym w Samostrzelu woj. bydgoskiego
2. Państwowym Liceum Ogrodniczym w Pruszczu woj. gdańskiego
3. Państwowym Liceum Rolniczym w Nakle Śl. woj. katowickiego
4. Państwowym Liceum Hodowlanym w Podzamczu Chęc. woj. kieleckiego
5. Państwowym Liceum Hodowlanym w Szczecinku woj. koszalińskiego
6. Państwowym Liceum Rolniczym w Czernichowie woj. krakowskiego
7. Państwowym Liceum Mechaniki Rolnej w Lublinie woj. lubelskiego
8. Państwowym Liceum Rolniczym w Blichu woj. łódzkiego
9. Zespole Państwowych Liceów Rolniczych w Karolewie woj. olsztyńskiego
10. Państwowym Liceum Rolniczym w Bojanowie woj. poznańskiego
11. Państwowym Liceum Rolniczym w Rzemieniu woj. rzeszowskiego
12. Państwowym Liceum Rolniczym w Starej Wsi woj. warszawskiego
13. Państwowym Liceum Rolniczym w Chojnowie woj. wrocławskiego.

2. Działy korespondencyjnego kształcenia rolniczego realizują programy nauczania państwowych liceów rolniczych, ze zmianami wynikającymi z dostosowania tego programu do warunków i organizacji nauki metodą korespondencyjną.

3. Działem korespondencyjnego kształcenia rolniczego kieruje dyrektor liceum przy pomocy kierownika działu szkolenia korespondencyjnego.

Nauczycielami działu korespondencyjnego kształcenia rolniczego są nauczyciele liceów rolniczych oraz specjaliści z poza szkoły w zakresie poszczególnych przedmiotów.

4. Treść świadectwa dojrzałości liceum rolniczego dla absolwentów działu korespondencyjnego kształcenia rolniczego uzupełnia się w tytule zdaniem „Dział Korespondencyjnego Kształcenia Rolniczego".

Szczegółowe przepisy w sprawie organizacji działu korespondencyjnego kształcenia rolniczego ustala instrukcja, stanowiąca załącznik do niniejszego zarządzenia.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15.VI. 1951 roku.

Minister: **J. Dąb-Kocioł**

Załącznik

INSTRUKCJA

o organizacji działów korespondencyjnego kształcenia rolniczego w Państwowych Liceach Rolniczych

z dnia 15 czerwca 1951 r.

(NR KKD. 3/21/51)

I. Wstęp.

Działy korespondencyjnego kształcenia rolniczego w liceach rolniczych kształcą i dokształcają pracowników zatrudnionych w rolnictwie w czasie wykonywania przez nich pracy zawodowej i podnoszą ich kwalifikacje zawodowe do poziomu technika, przygotowując w ten sposób nowe kadry do socjalistycznej przebudowy rolnictwa.

Działy korespondencyjnego kształcenia rolniczego umożliwiają osiągnięcie awansu społecznego tym licznym pracownikom zatrudnionym w rolnictwie, którzy nie mogli rozszerzać swoich wiadomości oraz uzupełniać i pogłębiać przygotowania zawodowego w warunkach ustroju kapitalistycznego.

Organizacja i dobór metody nauczania są dostosowane do warunków w jakich odbywa się zawodowe kształcenie osób dorosłych pracujących.

II. Organizacja działu korespondencyjnego kształcenia rolniczego.

1. Działem korespondencyjnego kształcenia rolniczego w liceum rolniczym kieruje dyrektor tego liceum przy pomocy kierownika działu.

Dyrektor liceum jest odpowiedzialny za działalność ideowo wychowawczą, naukową i organizacyjną działu.

2. Do obowiązków kierownika działu korespondencyjnego kształcenia rolniczego należy:

a) opracowywanie i realizacja planów pracy działu w oparciu o odcinkowe plany szkolenia, wytyczne i zarządzenia Min. Roln. oraz przedkładanie projektów planu szkolenia radzie pedagogicznej do zatwierdzenia.
b) organizacja i kierowanie pracą nauczycieli według programu i metod wskazanych przez Ministerstwo Rolnictwa oraz kontrola i nadzór nad całością nauczania.

c) utrzymywanie kontaktu z terenowymi ogniwami organizacji politycznych, społecznych i zawodowych, oraz instytucjami i zakładami w sprawach związanych z kształceniem korespondencyjnym,
d) nauczanie w zakresie posiadanej specjalności,
e) kierowanie pracami pracowników administracyjno-szkoleniowych,
f) stawianie wniosków w sprawie przyjmowania kandydatów na nauczycieli i pracowników administracyjno-szkoleniowych do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej (Wydział Rolnictwa i Leśnictwa, Oddział Szkolnictwa Rolniczego).

2. Nauczyciele korespondencyjnego działu kształcenia rolniczego realizują nauczanie według programu i instrukcji Ministerstwa Rolnictwa a w szczególności:
a) poprawiają i oceniają zadania kontrolne,
b) prowadzą lekcje, pokazy, ćwiczenia, zajęcia praktyczne w czasie zjazdów, a także poza zjazdami,
c) prowadzą dla uczniów ustne lub piśmienne poradnictwo dydaktyczne,
d) sprawdzają wiadomości uczniów okolicznościowo oraz w czasie egzaminu.

3. Dyrektor liceum, kierownik działu korespondencyjnego kształcenia rolniczego i nauczyciele tworzą radę pedagogiczną działu.

Zadania, obowiązki i uprawnienia oraz sposób działania rady określa oddzielny regulamin.

4. Sprawy administracyjno-szkoleniowe — prowadzi oddzielny pracownik.

Do jego obowiązków należy:
a) prowadzenie kancelarii działu,
b) prowadzenie dokumentacji uczniów,
c) prowadzenie ewidencji i statystyki przebiegu szkolenia,
d) udzielanie informacji w sprawie przebiegu szkolenia,
e) prowadzenie kontroli wpłat uczniów,
f) dostarczanie materiału szkoleniowego uczniom.

5. Koszty związane z realizacją kształcenia korespondencyjnego i uzupełniającego, a więc koszty rzeczowe, wynagrodzenie nauczycieli za prace w dziale korespondencyjnego kształcenia rolniczego oraz wynagrodzenie kierownika działu korespondencyjnego kształcenia rolniczego i pracownika administracyjno-szkoleniowego pokrywa się z budżetu przewidzianego na kształcenie korespondencyjne. Natomiast koszty przejazdów i utrzymania w czasie zjazdów szkoleniowych ponoszą uczniowie.

III. Organizacja kształcenia.

1. Nauka w dziale korespondencyjnego kształcenia rolniczego w Państwowym Liceum Rolniczym trwa 3½ lat i dzieli się na 4 klasy kolejno po sobie następujące.

Nauka w klasie I, II i III dzieli się na dwa semestry. I semestr trwa od 1 lipca do 31 grudnia, II semestr trwa od 1 stycznia do 30 czerwca. Nauka w klasie IV obejmuje I semestr, który trwa od 1 lipca do 31 grudnia.

2. Kształcenie w dziale prowadzi się w oparciu o system korespondencyjno-zjazdowy.

Podstawę korespondencyjnego kształcenia stanowią:
a) podręczniki, wykłady (skrypty) i pomocnicza lektura opatrzona uzupenieniami oraz wskazówkami metodycznymi dla nauczycieli i uczniów,
b) zadania kontrolne (w postaci piśmiennych wypracowań) pisane przez uczniów jako wynik ich pracy szkoleniowej.

Kształcenie uzupełniające odbywa się w liceum głównie w czasie zjazdów szkoleniowych i obejmuje: lekcje, pokazy, ćwiczenia, zajęcia praktyczne, porady w sprawach uczenia się. Ma ono na celu uzupełnienie wiadomości trudniejszych lub mało zrozumiałych, wprowadzenie poglądowości do nauczania, a wreszcie umożliwienie nawiązania bezpośredniego kontaktu między nauczycielami i uczniami. Zjazdy organizuje się dla każdej klasy oddzielnie.

Na zjazdy dla każdej klasy przewiduje się łącznie około 16 dni rocznie.

3. Sprawdzanie wyników kształcenia odbywa się:
a) przez sprawdzanie zadań kontrolnych,
b) okolicznościowo w czasie zjazdów szkoleniowych,
c) przy pomocy egzaminów semestralnych i końcowych.

IV. Przyjmowanie uczniów.

Kandydaci do działu korespondencyjnego kształcenia rolniczego zgłaszają się za pośrednictwem instytucji, w której są zatrudnieni.

Kandydatów do działu korespondencyjnego kształcenia rolniczego kwalifikują komisje rekrutacyjno-eliminacyjne. Skład komisji i zakres jej działania określa osobna instrukcja.

1. Do klasy I przyjmowani są kandydaci:
a) którzy posiadają ukończone co najmniej 7 oddziałó szkoły podstawowej,
b) absolwenci I-rocznych szkół rolniczych, t.zw. średni szkół rolniczych, posiadający ukończone 6 klas szko podstawowej,
c) absolwenci rocznych szkół praktyków-specjalistów,
d) absolwenci 11-miesięcznych szkół rolniczych.

Inni kandydaci, którzy nie posiadają w.w. wykształcen mogą być przyjmowani po złożeniu egzaminu wstępnego z z kresu programu 7 oddziałów szkoły podstawowej.

2. Do klasy II-ej przyjmowani są bez egzaminu kandydac którzy:
a) ukończyli co najmniej II klasy liceów rolniczych I-g stopnia lub II klasy gimnazjum rolniczego,
b) wykażą się świadectwem ukończenia co najmniej 1 kl sy 4-roletniego liceum rolniczego,
c) ukończyli co najmniej 8 klas szkoły ogólnokształcąc lub II klasy gimnazjum zawodowego.

Inni kandydaci, którzy nie posiadają w.w. wykształcen mogą być przyjmowani po złożeniu egzaminu wstępnego z z kresu programu nauczania klasy I.

W skład przedmiotów egzaminacyjnych wchodzą:
a) aktualne zagadnienia społeczno-polityczne,
b) język polski,
c) matematyka,
d) przedmioty przyrodnicze.

Charakter egzaminu i sposób jego przeprowadzenia okr śla osobna instrukcja.

3. Do III klasy przyjmowani są bez egzaminu:
a) absolwenci liceów I-go stopnia lub gimnazjów roln czych,
b) kandydaci, którzy ukończyli co najmniej II klasy 4-r letniego liceum rolniczego,
c) inni kandydaci ze szkół nierolniczych na tym samy poziomie zdają egzamin z przedmiotów zawodowyc i przyrodniczych objętych programem I i II klasy l ceum rolniczego działu korespondencyjnego kształceni rolniczego.

V. Obowiązki ucznia.

1. Uczeń liceum rolniczego — działu korespondencyjneg kształcenia rolniczego obowiązany jest:
a) systematycznie przerabiać materiał nauczania wg. p leceń i wskazówek nauczycieli,
b) opracowywać i nadsyłać do szkoły zadania kontroln poszczególnych przedmiotów nauczania w ilości i te minach ustalonych przez władze szkolne,
c) uczestniczyć w zjazdach szkoleniowych organizowanyc przez szkołę,
d) składać semestralne egzaminy, a przy końcu nauk w każdej klasie egzamin promocyjny,
e) wnosić przepisowe opłaty,
f) stosować się do obowiązujących przepisów szkolnyc

2. Uczeń, który nie wypełnia swych obowiązków może by na podstawie uchwały rady pedagogicznej skreślony z list uczniów.

VI. Egzaminy.

1. Egzaminy semestralne składają uczniowie przy końc każdego I-go semestru w klasie I, II, III.

2. Egzaminy promocyjne (klasyfikacyjne) odbywają si w ciągu czerwca każdego roku. Decyzję o dopuszczeniu uczni do egzaminu promocyjnego podejmuje rada pedagogiczna biorąc za podstawę: oceny zadań kontrolnych ze wszystkic przedmiotów w ciągu całego roku szkolnego, wyniki egzaminu semestralnego, udział w zjazdach szkoleniowych oraz poziom wyrobienia politycznego i umysłowego ucznia. Egzami promocyjny obejmuje materiał przerobiony w danej klasie.

3. Uczeń może być promowany do klasy wyższej o il otrzymał ze wszystkich przedmiotów oceny co najmniej dostateczne. Roczne oceny z poszczególnych przedmiotów ustala rada pedagogiczna na podstawie wyników egzaminu promocyjnego i oceny całorocznej pracy ucznia.

Uczeń, który przy klasyfikacji rocznej otrzymał jedną lub dwie oceny niedostateczne z jakichkolwiek przedmiotów albo trzy oceny niedostateczne wśród których nie ma oceny niedostatecznej z języka polskiego może być promowany do klasy następnej pod warunkiem złożenia egzaminu poprawkowego w terminie 3 miesięcy.

4. Oceny wyrażane stopniami bardzo dobry, dobry, dostateczny i niedostateczny wpisuje się do katalogu klasyfikacyjnego. Uczniowie otrzymują promocyjne świadectwa szkolne.

5. Warunkiem ukończenia Państwowego Liceum Rolniczego działu korespondencyjnego kształcenia rolniczego jest złożenie egzaminu końcowego, wg regulaminu obowiązującego w liceach rolniczych.

Dyrektor Departamentu: **M. Parasiakowna**

67

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 15 czerwca 1951 r.

Nr W.A.V-5/14

w sprawie godzin urzędowych lekarzy weterynaryjnych w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt.

Rozszerzając postanowienia Statutu z dnia 30 grudnia 1948 r. Nr W.L.I-5/11 w sprawie godzin przyjęć, czasu pracy i opłat za leczenie zwierząt chorych w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt i w terenie obsługi takich zakładów (Dz. Urz. Min. Roln. i R.R. z 1949 r. Nr 6, poz. 22 i z 1950 r. Nr 14, poz. 111), zmieniam treść punktu 4 § 1 tego statutu w sposób następujący:

„W zakładach leczniczych dla zwierząt, w których jest zatrudnionych co najmniej dwóch fachowych pracowników służby weterynaryjnej, wyjazdy w teren obsługi mogą być dokonyawne także w godzinach od 11-ej do 15-ej, t.j. w czasie drugiej połowy urzędowych godzin przyjęć z tym jednak, że w godzinach tych dyżuruje w zakładzie jeden pracownik fachowy".

Minister: w.z. **L. Rzendowski**

68

ZARZĄDZENIE

MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 czerwca 1951 r.

w sprawie niezużytych materiałów budowlano-montażowych, zakupionych ze środków planu inwestycyjnego na rok 1950 r. przez inwestorów podległych Ministerstwu Rolnictwa.

Na podstawie § 1 pkt. 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. 22, poz. 188) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszyscy inwestorzy bezpośredni działający na zasadach rozrachunku gospodarczego podlegli Min. Rolnictwa, ustalą stan ilościowy na dzień 31 grudnia 1950 r. materiałów budowlano-montażowych, zakupionych ze środków planu inwestycyjnego na rok 1950 r, a przeznaczonych do przerobienia systemem zleconym lub przez Oddziały Wykonawstwa Inwestycyjnego. Podstawa ustaleń powinna być inwentaryzacja, dokonana w myśl obowiązujących przepisów przez inwestorów łącznie z przedstawicielem przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego (Oddziałem Wykonawstwa Inwestycyjnego).

§ 2. Ustalone na dzień 31 grudnia 1950 r. ilości materiałów należy wycenić protokólarnie według cen obowiązujących w 1951 r. wraz z przypadającymi kosztami transportu (bez kosztów magazynowania w magazynach własnych) z uwzględniem procentu ewentualnego zniszczenia lub uszkodzenia.

§ 3. Materiały, o których mowa § 1, przeznaczone do przerobienia systemem zleconym lub przez Oddziały Wykonawstwa Inwestycyjnego, podlegają odstąpienu protokólarnie na rzecz wykonawców. Wartością tych materiałów inwestorzy obciążą konta osobowe przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego lub Oddziału Wykonawstwa Inwestycyjnego uznając odpowiednie konto materiałowe. Zadłużenie wykonawców z tytułu obciążenia wartością wycenionego materiału podlega przez nich spłacenia ratami w drodze potrąceń z rachunków przejściowych w procesie umownym w wysokości ustalonej w porozumieniu z inwestorem.

Przepis ust. 1 nie dotyczy materiałów dla budów wykonywanych przez spółdzielnie, szkoły przysposobienia przemysłowego oraz osoby fizyczne lub prawne nie będące jednostkami gospodarki państwowej. Odnośne materiały nie podlegają odstąpieniu na rzecz wykonawców i są ewidencjowane przez inwestorów w pgr. 032 „Materiały nabyte ze środków inwestycyjnych".

§ 4. Remanenty materiałów budowlano-montażowych, zakupionych ze środków inwestycyjnych, pozostałe u inwestorów bezpośrednich, dla których plan inwestycyjny w roku bieżącym nie przewiduje robót budowlanych, ulegają odstąpieniu niedopłatnie inwestorowi, wskazanemu przez władzę nadrzędną inwestora, w trybie przekazywania przedmiotów majątku trwałego.

Ksigowanie przekazywanych materiałów powinno mieć przebieg następujący:
w przedsiębiorstwie przekazującym Dt 02 Finansowanie inwestycji Ct 032 Materiały inwenstycyjne, w przedsiębiorstwie otrzymującym — Dt 032 Materiały inwestycyjne — Ct 02 Finansowanie inwestycji.

§ 5. Odpisy protokółów, o których mowa w § 3 należy przedłożyć właściwemu dla inwestora oddziałowi Banku Rolnego. Protokóły te służą temu bankowi do kontroli, czy potrącenia (§ 3) są prowadzone prawidłowo i regularnie aż do wyczerpania wartości materiałów.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: **K. Dąbrowski**

W porozumieniu
Minister Rolnictwa **J. Dąb-Kocioł**

69

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 28 czerwca 1951 r.

(Nr MET.III-1/10)

w sprawie zaopatrywania warsztatów w części wymienne do ciągników.

W związku z Zarządzeniem M.R. i R.R. Nr MET-III-1/10 z dnia 27 kwietnia 1951 r., wprowadzam do Zarządzenia M.R. i R. R. Nr MET-III-1/10 z dnia 23 stycznia 51 r. następujące zmiany:

pozycje załącznika Nr 1 do zarz. z dnia 23 stycznia 51 r.:

A. **Grupa cylindrowa i korbowa**
 1. pierścienie tłokowe
 2. zabezpieczenie sworzni tłokowych
 3. sworznie tłokowe
 4. tulejki sworzni tłokowych
 5. podkładki panewek korbowodowych.

C. **Zespół olejowy**
 pompa olejowa kompletna

D. **Regulator obrotów**
 1. łożysko regulatora
 2. łożysko oporowe regulatora
 3. sprężyna regulatora
 4. miseczki oporowe
 5. ośka dzwigni
 6. tulejka ośki
 7. ciężarki
 8. ośka ciężarków.

E. **Zespół paliwowy**
 1. pompa paliwowa kompletna
 2. dysza jałowa

mogą być wydawane zweryfikowanym warsztatom PGR i POM.

Pompa paliwowa i pompa olejowa mogą być wydawane tylko za zwrotem zużytych, analogicznie jak części w załączniku Nr 2 do zarządzenia M.R. i R.R. z dnia 23.I.51 r.

Minister: **J. Dąb-Kocioł**

70

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 30 czerwca 1951 r.

(Nr M.A.I-1/30/51)

w sprawie trybu sprzedaży zbioru traw z obiektów melioracyjnych.

Dotychczasowy system sprzedaży w drodze przetargu prawa zbioru traw ze stanowiących własność Skarbu Państwa obiektów melioracyjnych (wałów, skarp i inn.), pozostających w administracji terenowych organów wodno-melioracyjnych resortu rolnictwa, prowadził w niektórych przypadkach do uzyskiwania prawa zbioru traw przez jednostki w stosunku do których nie miało to gospodarczego uzasadnienia.

Celem uniknięcia tego rodzaju przypadków zarządzam, co następuje:

1. Cena jednostkowa (przyjmując za jednostkę — miarę powierzchni, np. 1 metr, 1 ar, 1 ha), za odstąpienie prawa zbioru traw powinna być ustalana corocznie protokólarnie, w wysokości odpowiadającej cenom miejscowym, przez komisję składającą się z przedstawicieli: organu wodno-melioracyjnego, administrującego bezpośrednio danym obiektem, właściwego miejscowo prezydium gminnej rady narodowej oraz gminnej komórki Związku Somopomocy Chłopskiej.
2. Prawo zbioru traw powinno być odstępowane po tak ustalonej cenie reflektantom, wytypowanym przez gminna komórkę Związku Samopomocy Chłopskiej, z podziałem między nich powierzchni zbioru stosownie do opinii tegoż Związku.
3. Na wniosek właściwego rejonowego kierownictwa robót wodno-melioracyjnych, prezydium wojewódzkiej rady narodowej może przyznawać odpłatnie, po cenie, ustalonej wg. pkt. 1, prawo zbioru: strażnikom wałowym, kanałowym i rzecznym oraz nadzorcom wodno-melioracyjnym, posiadającym własny inwentarz.
Obszar przyznanej w/w pracownikom powierzchni zbioru nie może przekroczyć 0,5 ha.
W przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych stanem rodzinnym pracownika i stanem posiadanego inwentarza, na podstawie opinii prezydium gminnej rady narodowej, obszar ten może być zwiększony do 1 ha.
Postanowienia powyższe dotyczą wyłącznie strażników wałowych, rzecznych i kanałowych oraz nadzorców wodno-melioracyjnych i nie upoważniają do przyznawania prawa zbioru innym pracownikom z pominięciem trybu ustalonego w p. 2.
4. Z zakwalifikowanymi wg p. 2 wzgl. 3 nabywcami prawa zbioru należy sporządzić zbiorowe protokóły, w których winny być określone: powierzchnia i granica działki, na której odstąpione jest prawo zbioru, czasokres na jaki prawo jest odstąpione, oraz inne warunki, a przede wszystkim cena przypadająca od nabywcy prawa. Należność ta wpłacana powinna być niezwłocznie.
5. Sumy, wpływające z tytułu sprzedaży zbioru traw, powinny być wpłacane na rzecz Skarbu Państwa, na dochód właściwego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.
6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: w.z. **M. Bodalski**

71

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 10 lipca 1951 r.

(Nr GMP-I-3-21/51)

w sprawie współdziałania służby rolnej prezydiów gminnych rad narodowych w organizacji pracy spółdzielczych ośrodków maszynowych i nadzoru nad wykonaniem przez nie planów techniczno-eksploatacyjnych.

W celu zapewnienia prezydiom gminnych rad narodowych skuteczniejszego wpływu na rozwój racjonalnej mechanizacji rolnictwa — zarządzam w porozumieniu z Centralą Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, co następuje:

1. Służba rolna prezydiów gminnych rad narodowych wykonywać będzie w stosunku do spółdzielczych ośrodków maszynowych gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” obowiązki, zmierzające do wprowadzenia przez SOM-y w poszczególnych kampaniach maksymalnej ilości maszyn, do znacznego zwiększenia wydajności tych maszyn, do zwalczania marnotrawstwa płodów rolnych, materiałów eksploatacyjnych i czasu, do zabezpieczenia planowej, sprawnej i sprawiedliwej obsługi przede wszystkim mało i średniorolnych chłopów.

W wykonaniu tych obowiązków instruktor rolny gminnej rady narodowej przeprowadza bezpośrednio w spółdzielczym ośrodku maszynowym gminnej spółdzielni następujące czynności w imieniu prezydium Gminnej Rady Narodowej.

1) ustala potrzeby terenu odnośnie zaopatrzenia SOM-u w maszyny i narzędzia rolnicze i występuje z odpowiednimi wnioskami do Prezydium Gm. Rady Narodowej,
2) dopilnowuje terminowego przygotowania sprzętu SOM w ilościach ujętych planem prac sezonowych,
3) dopilnowuje opracowania przez SOM-y sezonowych planów eksploatacyjnych na podstawie wytycznych opracowanych dla SOM przez PZGS, pomaga kierownikowi SOM-u w ich opracowaniu oraz opiniuje te plany,
4) dopilnowuje zebrania przez SOM-y zamówień na pracę od chłopów mało i średniorolnych oraz zawarcia umów ze spółdz. produkcyjnymi,
5) dopilnowuje opracowania przez gminną spółdzielnię list kolejności usług oraz przedłożenia ich prezydium GRN do uzgodnienia z planem pomocy sąsiedzkiej,
6) dopilnowuje rozmieszczenia przez SOM-y we właściwym terminie maszyn wg potrzeb terenu stosownie do opracowanego planu,
7) kontroluje wykonywanie przez SOM planów eksploatacji i ich klasowych zasad,
8) dopilnowuje zorganizowania ekip technicznych i pomaga w zabezpieczaniu dla nich środków lokomocji (również w drodze pomocy sąsiedzkiej),
9) dopilnowuje właściwej obsługi i konserwacji maszyn rolniczych SOM zarówno podczas pracy w polu jak i ich zakonserwowania i zabezpieczenia w sezonach martwych,
10) opiniuje przed wysłaniem ich do PZGS-u plany zaopatrzenia SOM opracowane przez kierownika SOM, znajdujące się u pracownika planistyczno-sprawozdawczego GS-u,
11) opiniuje sprawozdania okresowe z wykonywania sezonowych planów techniczno-eksploatacyjnych, składane przez kierownika SOM-u do komórki planistyczno-sprawozdawczej GS-u przed wysłaniem tego materiału do PZGS-u,
12) poucza chłopów o sposobach najlepszego wykorzystania maszyn i obchodzenia się z nimi,
13) kontroluje wykorzystanie maszyn i stopień wykonywania planu danej kampanii w czasie jej trwania, niezwłocznie bada przyczyny zahamowań i powoduje, w miarę możności, ich usuwanie.

2. Z czynności swych instruktor rolny składa bieżąco meldunki i sprawozdania prezydium gminnej rady narodowej, która jest odpowiedzialna za wykonywanie tych czynności i nie może zlecać ich innej osobie lub instytucji; prezydium GRN jest obowiązane przedsiębrać niezwłocznie odpowiednie środki zaradcze w związku ze stwierdzonymi przez instruktora rolnego GRN wadliwościami w pracy SOM-u gminnej spółdzielni.

3. Prezydium GRN i jego instruktor rolny wykonywuje omawiane wyżej czynności niezależnie od planowych, przeprowadzanych lustracji SOM-u przez instruktora rejonowego SOM z ramienia CRS (PZGS).

Minister **J. Dąb-Kocioł**

72

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 12 lipca 1951 r.

(Nr FZ.F.Sekr. 1/3/51)

w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów w sprawie zasad wynagrodzenia za uzyskane wpływy pracowników zatrudnionych w dziale administracji Państwowego Funduszu Ziemi.

Na podstawie § 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1950 r. w sprawie dodatków do uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale administracji Państwowego Funduszu Ziemi (Monitor Polski Nr A-78, poz. 907) zarządzam co następuje:

1. Pracownikom, przyczyniającym się do uzyskiwania wpływów na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi, będą wypłacane dodatki do uposażenia z kredytów budżetu centralnego (część 16, tytuł 82 — zarząd majątkiem Państwowego Funduszu Ziemi).

2. Do kategorii pracowników, wymienionych w pukcie 1, zalicza się: w prezydiach powiatowych rad narodowych — pracowników wydziałów rolnictwa i leśnictwa oraz w prezydiach wojewódzkich rad narodowych pracowników oddziałów finansów rolnych — zatrudnionych bezpośrednio przy wymiarze (ustalaniu) należności na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi.

3. Przyznanie dodatków będzie uzależnione od wykonania kwartalnych planów wpływów z wymiaru dokonanego

przez terenowe władze rolne, z wyłączeniem wpływów pochodzących z należności już ustalonych (raty za działki i gospodarstwa oraz F.O.R.R).

4. Dodatki będą przyznawane kwartalnie według następującej skali:

a) przy wpływach od 80% do 90% planu kwartalnego — 0,8%,
b) przy wpływach od 90% do 100% planu kwartalnego — 0,9%,
c) przy wpływach ponad 100% planu kwartalnego — 1.—%

5. Ze względu na różnorodność warunków terenowych w uzyskiwaniu wpływów Państwowego Funduszu Ziemi, skala procentowa dodatków według zasad, podanych w punkcie 4 niniejszego zarządzenia, może być zróżniczkowana dla poszczególnych województw, jak następuje:

a) zmniejszona do połowy dla województw: Bydgoszcz, Gdańsk, Poznań, Szczecin, Koszalin m. Łódź,
b) zwiększona trzykrotnie dla województw: Białystok, Kielce, Kraków, Lublin, Łódź, Olsztyn, Rzeszów, Warszawa.

6. Procentową wysokość sumy dodatków za uzyskane wpływy według skali, ustalonej w punktach 4 i 5 dla poszczególnych województw, ustala każdorazowo Minister Rolnictwa na wniosek Dyrektora Departamentu Funduszu Ziemi.

7. Dodatek na dany kwartał nie może przekroczyć dla jednego pracownika:

a) przy wpływach od 80% do 90% planu — 30% kwartalnego uposażenia zasadniczego,
b) przy wpływach od 90% do 100% planu — 40% kwartalnego uposażenia zasadniczego,
c) przy wpływach ponad 100% planu — 50% kwartalnego uposażenia zasadniczego.

8. Decyzja o przyznaniu dodatku poszczególnym pracownikom wymienionym w punkcie 2, w ramach globalnej sumy określonej przez Ministra Rolnictwa, należy do kierownika wydziału rolnictwa i leśnictwa w prezydiach wojewódzkich rad narodowych.

Na wniosek Dyrektora Departamentu Funduszu Ziemi może Minister Rolnictwa przyznawać dodatki za uzyskane wpływy również kierownikom i zastępcom kierowników wydziału rolnictwa i leśnictwa w prezydiach wojewódzkich rad narodowych.

9. Dla ustalenia i wypłaty dodatków w ramach niniejszego zarządzenia będą służyły wpływy na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi, określone w punkcie 3, a uzyskane w okresie od 1 grudnia 1950 r. do 30 listopada 1951 r.

10. Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się Dyrektorowi Departamentu Funduszu Ziemi.

Minister: w.z. **L. Rzendowski**

73

PISMO OKÓLNE

z dnia 18 lipca 1951 r.

(PZ.ż.II-2/6/51)

w sprawie nadzoru i pobierania próbek niektórych środków żywienia zwierząt.

Tak Ustawa z dnia 13 lipca 1939 r. o nadzorze nad niektórymi środkami żywienia zwierząt (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 419) jak i Zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 5 lipca 1950 r. w sprawie nadzoru nad niektórymi środkami żywienia zwierząt (Monitor Nr A-95, poz. 1206) oraz z dnia 14 października 1950 r. w sprawie przyjmowania do analiz próbek środków żywienia zwierząt przez stacje chemiczno-rolnicze Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa (Dz. Urz. Min. Roln. i R.R. nr 14, poz. 113) mają na celu uregulowanie jakości pasz treściwych, będących w obrocie handlowym .

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Nadzór nad jakością środków żywienia zwierząt należy do prezydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych.

2.Organizacyjnie sprawę nadzoru na szczeblu wojewódzkim należy przydzielić inspektorowi żywienia i pasz, na szczeblu powiatowym — instruktorowi żywienia i pasz.

3. Jeżeli etat inspektora, lub instruktora żywienia i pasz nie jest obsadzony, sprawy dotyczące nadzoru należy przydzielić na szczeblu: wojewódzkim — kierownikowi referatu żywienia i pasz na szczeblu powiatowym — kierownikowi referatu produkcji zwierzęcej.

4. Jeżeli etat referenta żywienia i pasz nie jest obsadzony, sprawę powierzyć należy pracownikowi prowadzącemu sprawy podobne jak: doradztwo żywieniowe, kontrola użytkowości, chów bydła.

§ 2. Nadzór polega na kontroli jakości pasz przez:

1) prawidłowe i zgodne z § 11 zarządzenia z dnia 5 lipca 1950 r. — pobieranie próbek pasz terściwych, będących w obrocie lub mających być wprowadzonymi do obrotu.
2) zlecanie przeprowadzenia analizy chemicznej tych próbek w jednej ze stacji lub pracowni chemicznych, o których mowa w § 4 niniejszego pisma,
3) sprawdzanie, czy próbki, reprezentujące partię paszy treściwej nie odbiegają pod względem swojego składu chemicznego od norm podanych w zarządzeniu,
4) ściganie na drodze administracyjno-karnej tych producentów i dystrybutorów pasz treściwych, którzy wprowadzają do obrotu pasze o niższej jakości, niż to przewiduje zarządzenie.

§ 3. Koszta przesyłki próbek do laboratoriów oraz opłaty za wykonanie analiz w wypadkach, gdy próbki pobierane były z urzędu, należy pokrywać z kredytów budżetu terenowego P.W.R.N.

Rozdział 2 — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa
Dział 1 — Gospodarka terenowa
Tytuł 29 — inne akcje — kredyt przewidziany na kontrolę nad obrotem niektórymi środkami żywienia zwierząt.

§ 4. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej ustali każdomiesięczną ilość próbek do pobrania dla terenu całego województwa, tak ażeby ilość ta gwarantowała wykonanie nadzoru nad obrotem paszami treściwymi.

2. W roku 1951 przewiduje się maksymalną ilość analiz chemicznych, które będą wykonane przez:

1) stacje chemiczno rolnicze Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa (I.U.N.G.) w Warszawie, Poznaniu i Wrocławiu.
2) laboratoria analityczne Państwowej Inspekcji Handlowej Ministerstwa Handlu Wewnętrznego w Warszawie, Krakowie, Katowicach, Wrocławiu, Poznaniu, Gdańsku, Szczecinie, Lublinie, Łodzi i Bydgoszczy.
3) Szczegółowy rozdział ilości analiz, które mogą być wykonane dla poszczególnych województw przedstawia poniższa tabela:
4) Instytut Zootechniki w Krakowie (Pracownia Badania Pasz w Puławach) wykonywać będzie super-analizy w wypadku zaistnienia sporu.

§ 5. 1. Analizy bakteriologiczne na cechy zepsucia paszy wykonuje właściwy dla danego województwa — Wojewódzki Zakład Higieny Weterynaryjnej.

2. wysyłanie pasz do analizy na cechy zepsucia w myśl § 2 powołanego zarządzenia z dnia 5 lipca 1950 r. powinno być stosowane tylko wyjątkowo i to w ilości nie większej jak 10 analiz na województwo w r. 1951.

§ 6. Pracownik prezydium rady narodowej, upoważniony do pobierania próbek i wykonywania kontroli w myśl § 2 niniejszego pisma powinien posiadać delegację służbową, w której musi być zaznaczone u kogo ma być dokonana kontrola.

§ 7. Pobieranie próbek powinno odbywać się w obecności przedstawicieli:

1) Rady Zakładowej instytucji kontrolowanej lub instytucji dla której pasza jest przeznaczona,
2) instytucji kontrolowanej lub instytucji dla której pasza jest przeznaczona,
3) czynnika społecznego.

§ 8. Po otrzymaniu wyniku analizy chemicznej organ, któremu prezydium wojewódzkiej lub powiatowej rady narodowej zleciło nadzór nad obrotem paszami treściwymi, porównuje wyniki analizy z normami ustalonymi, powołanym zarządzeniem z dnia 5 lipca 1950 r. W razie stwierdzenia naruszenia ustalonych norm — skierowuje sprawę do referatu karno-administracyjnego prezydium właściwej rady narodowej z wnioskiem o ukaranie, w przeciwnym razie sprawę przekazuje do archiwum.

Rozdzielnik analiz chemicznych dla poszczególnych województw

L. p.	Nazwa województwa	Ilość analiz ogółem	W tym: stacja chemiczno-rolnicza I.U.N.G. w.m	ilość analiz	laboratorium analityczne P.I.H. w.m	ilość analiz
1	Warszawskie	275	Warszawa	200	Warszawa	75
2	Łódzkie	250	Wrocław	100	Łódź	150
3	Kieleckie	175	Wrocław	100	Lublin	75
4	Lubelskie	175	Warszawa	100	Lublin	75
5	Białostockie	175	Warszawa	100	Warszawa	75
6	Gdańskie	200	Poznań	125	Gdańsk	75
7	Bydgoskie	400	Poznań	250	Bydgoszcz	150
8	Poznańskie	400	Poznań	250	Poznań	150
9	Katowickie	275	Wrocław	200	Katowice	75
10	Krakowskie	275	Wrocław	200	Kraków	75
11	Rzeszowskie	175	Warszawa	100	Kraków	75
12	Olsztyńskie	200	Poznań	125	Gdańsk	75
13	Szczecińskie	200	Poznań	125	Szczecin	75
14	Wrocławskie	275	Wrocław	200	Wrocław	75
15	Opolskie	175	Wrocław	100	Katowice	75
16	Zielonogórskie	175	Wrocław	100	Wrocław	75
17	Koszalińskie	200	Poznań	125	Szczecin	75
	dla całego kraju	4.500	stacje chem.	2.500	10 pracowni analitycznych	1.500

II. Zasady i ogólne przepisy o sposobach pobierania prób pasz sypkich i prasowanych, przeznaczonych do oceny i badania.

A. Określenia.

§ 9. Określenia używane w dalszym ciągu Instrukcji, a wymienione w nin. paragrafie, mają znaczenie następujące:

1) Partią paszy nazywamy dowolną ilość jednogatunkowej paszy, przeznaczonej do jednorazowego przyjęcia lub wydania z wagonu, wozu ciężarowego, barki, okrętu lub innego środka transportowego, względnie taką partię, która znajduje się na przechowaniu, będąc oddzielnie złożoną w magazynach, składach, silosach i innych pomieszczeniach.
2) Za partię jednogatunkową uważa się taką partię, która odpowiada ustalonym wymaganiom jakościowym według umowy.
3) Próba zbiorcza składa się z sumy wymieszanych ze sobą poszczególnych próbek wyrywkowych, pobranych z jednogatunkowej partii i służy za podstawę do zestawienia próby średniej.
4) Próba średnia jest to wydzielona część próby zbiorczej, przeznaczonej do badań i oceny.

B. Celowość pobierania prób.

§ 10. Pobieranie prób należy dokonywać tylko z takich partii paszy, które:

1) nastręczają wątpliwości co do właściwej jakości na podstawie wstępnych organoleptycznych badań i oceny,
2) wymagają stwierdzenia laboratoryjnego poszczególnych składników lub innych niewidocznych i niewyczuwalnych organoleptycznie.

C. Obowiązek pobierania prób.

§ 11. Próby powinno się pobierać:

1) z urzędu,
2) na żądanie jednej z zainteresowanych stron — odbiorcy lub dostawcy.

D. Wymagania ogólne w zakresie pobierania prób.

§ 12. 1. Pobieranie prób należy dokonywać obiektywnie z pełną starannością i sumiennością.

2. Wszelkie przyrządy i sprzęt oraz ubranie i ręce próbobiercy powinny być należycie czyste i wolne od niewłaściwych zapachów.

3. Pobieranie próbek wyrywkowych, zestawienie i zapakowanie próby średniej powinno się odbywać przez cały czas do zakończenia tych czynności w tym samym miejscu, w tych samych warunkach atmosferycznych i okolicznościach.

§ 13. Celem otrzymania miarodajnej średniej próby należy:

1) Pobrać odpowiednią ilość próbek wyrywkowych,
2) zestawić próbę zbiorczą i
3) wydzielić próbę średnią.

§ 14. Przygotowane próby średnie należy:

1) umieścić w odpowiednich opakowaniach,
2) zamknąć i zabezpieczyć opakowania przed ich naruszeniem.

§ 15. 1. Próbki wyrywkowe pobiera się z każdej poszczególnej partii paszy, podlegającej badaniu (§ 10), oddzielnie na ogólny zespół cech, a w razie potrzeby — oddzielnie na specjalnie zaznaczone cechy.

2. Próbki wyrywkowe powinny być mniej więcej tej samej wagi i powinny być pobierane z różnych miejsc tej samej partii.

§ 16. Poszczególne próbki wyrywkowe należy składać razem bezpośrednio po pobraniu do przygotowanego sprzętu i dokładnie zmieszać, celem uzyskania właściwej próby zbiorczej.

§ 17. Z próby zbiorczej wydziela się zasadnicze trzy identyczne próby średnie, na żądanie jednak zleceniodawcy należy wydzielić i przygotować dodatkową ilość takich prób. Pozostałą część próby zbiorczej pozostawia się na miejscu.

§ 18. Waga każdej próby średniej, pochodzącej z jednej próby zbiorczej, powinna być jednakowa i wynosić nie mniej niż 0,25 kg i nie więcej niż 4 kg w zależności od rodzaju paszy, jak podano niżej w wymaganiach szczegółowych.

§ 19. Z przygotowanych prób średnich w ilości od 3 lub więcej, jedną przechowuje przez trzy miesiące od daty probowania — próbobiorca, drugą wysyła się do analizy, trzecią pozostawia się w instytucji dla której lub u której było dokonywane próbobranie.

Próba będąca w przechowywaniu u próbobiorcy jest próbą rezerwową na wypadek zaginięcia próbki wysłanej do badania lub do dyspozycji władz karno-administracyjnych.

E. **Opakowanie prób średnich.**

§ 20. Próby średnie pobrane w celu stwierdzenia stopnia wilgotności, niewłaściwego zapachu, zjełczenia, pleśni, procesów fermentacyjnych, gnilnych, porażenia grzybkami, opanowania roztoczem, wołkiem zbożowym lub innymi szkodnikami oraz innych podobnych wad, należy umieszczać w opakowaniach hermetycznie i mocno zamkniętych, jak butelki, słoiki, bańki dobrze zakorkowane i zabezpieczone w miejscu zamknięcia parafiną, stearyną lub lakiem. Opakowanie należy całkowicie napełnić próbą, by usunąć powietrze.

§ 21. Wszelkie inne próby średnie, pobrane w celu stwierdzenia stopnia zanieczyszczeń, zawartości składników pokarmowych oraz innych podobnych cech —mogą być wkładane do mocnych torebek papierowych, woreczków płóciennych, opakowań kartonowych i innych.

F. **Etykietowanie prób średnich.**

§ 22. 1. Etykieta próby średniej jest jednocześnie protokółem pobierania próby.

2. Każda poszczególna próba średnia powinna być zaopatrzona właściwą etykietą zawierającą następujące dane:

1) rodzaj próby (pobrana z urzędu, pobrana na wniosek),
2) Nr (jeżeli próbobiorca prowadzi ewidencję, jako próbobiorca urzędowy),
3) nazwa towaru,
4) data pobrania próby,
5) wyszczególnienie miejsc, z których pobrano próby,
6) waga partii,
7) dostawca lub wytwórca,
8) rodzaj opakowania,
9) ilość próbek wyrywkowych z oznaczeniem przybliżonej wagi jednej próbki,
10) ilość prób średnich wydanych zleceniodawcy z oznaczeniem daty,
11) zastrzeżenia i uwagi,
12) wyraźny podpis i adres próbobiorcy i
13) podpisy obecnych przy próbowaniu z wyszczególnieniem, w czyim imieniu występują.

§ 23. Treść etykiety nie może być poprawiana i dla wszystkich prób, pochodzących z jednej partii, powinna być jednobrzmiąca.

§ 24. Etykiety powinny być trwale umocowane na każdej poszczególnej próbie, a poza tym jeden egzemplarz idzie do akt próbobiorcy.

§ 25. Etykiety na zewnątrz opakowania powinny być zabezpieczone pieczęcią lakową lub po zawiązaniu opakowania plombą w taki sposób, aby uniemożliwiona była zmiana etykiety bez widocznych śladów.

III. Szczegółowe przepisy o sposobach pobierania próbek wyrywkowych.

A. Pasze sypkie w stanie luźnym (bez opakowania).

§ 26. 1. O ile wysokość warstwy nie przekracza 3 m. (z wagonu, wozu ciężarowego, barki, lub innego środka transportowego oraz z magazynów i innych pomieszczeń) — próbki wyrywkowe pobiera się specjalną sondą cylindryczną lub stożkowatą z różnych warstw: wierzchniej, średniej i dolnej przy podłodze, oraz z różnych miejsc: po rogach, bokach, środku i przekątnej płaszczyzny. W razie braku sond pobieranie prób odbywa się za pomocą odgarnięcia zwykłą szuflą poszczególnych warstw w różnych miejscach, względnie podczas załadunku lub wyładunku, jak podano niżej.

Uwaga — Przy operowaniu sondą cylindryczną o długości wystarczającej do przebicia całej warstwy aż do spodu nie potrzeba brać osobnych próbek z różnych warstw: wierzchniej, średniej i dolnej, gdyż sonda taka posiada otwory na różnych wysokościach.

2. Oile wysokość warstwy jest powyżej 3m. (z dużej barki, silosu) próbki wyrywkowe pobiera się przy przesypywaniu z jednego miejsca na drugie względnie podczas załadunku, czerpakiem lub szuflą.

§ 27. Próbka wyrywkowa powinna wynosić najmniej 0,15 kg. na każdą tonę, przy czym ogólna waga próby zbiorczej najmniej 3 kg.

B. Pasze sypkie w opakowaniach.

§ 28. Z worków tkanych (jutowych, konopnych, bawełnianych innych podobnych) próbki pobiera się specjalną sondą workową przez przekłucie worka z trzech miejsc: z górnej, środkowej i dolnej części worka.

§ 29. Z toreb papierowych lub takich opakowań, przy których użycie sondy workowej jest niemożliwe lub grozi uszkodzeniem opakowania — próbki pobiera się po otwarciu opakowania sondą stożkową najmniej z 3-ch różnych warstw, a sondą cylindryczną conajmniej jeden raz.

§ 30. W zależności od wielkości partii próbki wyrywkowe należy pobierać w/g następującej tabeli:

Ilość opakowań w partii	Ilość opakowań, z których należy pobrać próbki	Najmniejsza waga próbki wyrywkowej
do 10	z każdego opakowania	0,3 kg
powyżej 10 do 15	,, 12 opakowań	0,3 ,,
,, 15 ,, 25	,, 13 ,,	0,3 ,,
,, 25 ,, 50	,, 15 ,,	0,25 ,,
,, 50 ,, 100	,, 20 ,,	0,25 ,,
,, 100 ,, 200	,, 25 ,,	0,20 ,,
,, 200 ,, 300	,, 30 ,,	0,15 ,,
,, 300	z każdego 10-go opakowania	0,10 ,,

C. Pasze prasowane (tafle, brykiety i inne) w stanie luźnym (bez opakowania).

§ 31. Z każdej jednostki paszy prasowanej, pobranej sposobem wyrywkowym z różnych miejsc i warstw partii, należy za każdym razem z innej części wyłamać lub wykruszyć rękami lub odpowiednimi narzędziami, jak młotek, siekiera lub piła, albo wybić specjalnym przyrządem, w formie rury metalowej, zaostrzonej na jednym końcu, kawałki o wielkości mniejszej od 3 cm. średnicy. Otrzymaną ilość — dokładnie zmieszać.

§ 32. Z wagonów i innych środków transportowych pobiera się próbki wyrywkowe — podczas wyładunku lub załadunku w stosunku do wagi partii, najmniej po 0,3 kg. na każdą tonę.

§ 33. W magazynach i innych pomieszczeniach próbki wyrywkowe pobiera się przy przekładaniu z jednego miejsca na drugie w tym samym stosunku jak podano w § 32.

D. Pasze prasowane w opakowaniach.

§ 34. Otworzyć poszczególne opakowania i pobrać próbki wyrywkowe najmniej z dwóch jednostek paszy z każdego poszczególnego opakowania w stosunku, jak podano w § 30.

§ 35. Ogólna waga próby zbiorczej, w zależności od wagi partii powinna wynosić:

z partii do 1-szej tony — najmniej 3 kg.
„ „ „ 5-ciu ton — „ 5 „
„ „ „ 10-ciu „ — „ 8 „
„ „ „ 20-tu „ — „ 10 „
„ „ powyżej 20 ton — najmniej po 0,20 kg. na każdą tonę.

Minister: wz. L. **Rzendowski**

WZÓR ETYKIETY

Próba . . . . . . .Nr . . . . . .Pobrana zgodnie z pismem okólnym Ministra Rolnictwa

w dniu . . . . . 195.. r. z . . . . . .partii w ilości . . . . kg.

Opakowanie . . . . . Dostawca / Wytwórca . . . . .Pobrano prób wyrywkowych . . . . . po ca . . . kg.

Próby średnie zaopatrzono:

. . . . z których . . . .dostarczono zleceniodawcy . . . .

a . . . . pozostawiono na przechowaniu . . . .

Zastrzeżenia i uwagi . . . .

Podpis i adres próbobiorcy . . . .

Podpisy obecnych przy próbowaniu . . . .

74

KOMUNIKAT

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr 36 poz. 278 z dnia 16 czerwca 1951 r. ukazało się rozporządzenie Ministra Rolnictwa w sprawie zwalczania stonki ziemniaczanej.

75

KOMUNIKAT

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr 37 poz. 282 z dnia 18 lipca 1951 roku ukazało się rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 22 czerwca 1951 r. zmieniające rozporządzenie o zasadach i sposobie zarządzenia funduszem ochrony rybołówstwa.

76

KOMUNIKAT

W Monitorze Polskim (Nr A. 39, poz. 476 z dnia 14 maja 1951 r.) ukazało się zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19 kwietnia 1951 r. w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych, których absolwenci podlegają przepisom ustawy o planowym zatrudnieniu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

77

KOMUNIKAT

W Monitorze Polskim (Nr A-47, poz. 631 z dnia 11 czerwca 1951 r.) ukazało się zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 maja 1951 r. zmieniające zarządzenia z dnia 30 października 1950 r. w sprawie upoważnienia organów wodno-melioracyjnych do udzielania zamówień osobom, nie wymienionym w § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 roku w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa Warszawa, Krucza 37.

Wydział Prezydialny Pokój 115, Tel. 749-40, wew. 37.

Konto P.K.O. I-1888/431 Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa w Warszawie.

ODBIORCA:

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Cena 2,70 zł.

Drukarnia Akcydensowa, W-wa, Tamka 3. 3.500.
Zam. 1958. 14.VII-18.VIII-51. 2-B-38381.